

Els personatges de la «PASSIÓ»

Josep Valls (Isaïes). — Crida a l'austeritat. Fermesa d'una veu.

M.ª Antònia Cladellas (Gabriel). — Aparició que trenca la fosca.

Núria Dantí (Maria). — Paraules transparents. Dolor i claror.

Miquel Maspons (Joan Baptista). — Interpretació exacta del penitent adust. Nervi de Centurió.

Jaume Galobart (Jesús). — Esforç per transmetre la figura del Mestre.

Lluís Galobart (Andreu). — Respecte, temor i goig de l'encontre amb Jesús.

Josep M.ª Bonet (Joan). — Figura jove i abrindada del deixeble estimat.

Francesc Franch (Pere). — L'home sincer. Gest i veu apassionada pel Crist. Pedra forjada.

Jaume Valls. — Pere, viscut i recordat els diumenges a Cartagena.

Esteve Maspons (Jaume). — El pescador que deixa les xarxes i, conscient, se'n va.

Jaume Flaqué (Zebedeu). — Interpretació perfecta d'un paper secundari. La gent comença a pensar que aquesta «Passió» és diferent.

Pau Arbós (Felip). — La veu més clara.

Josep Deupí (Bartomeu). — Oblit de si mateix. Ne- guit per ajudar.

Montserrat Duran (Samaritana). — Gest. Figura. Veu trencada pel sobtat encontre.

Francesc Dantí (Mateu). — Veu potent que retruny en la nit.

Josep Bellavista (Judes Tadeu). — Gest humil de de- ixeble sincer. Valentia de Josep d'Arimatea.

Isidre Bonet (Tomàs). — Presència que imposa. Mi- rada que foragita els dubtes.

Esteve Carreras (Jaume d'Alfeu). — Figura viva ar- rancada de Jerusalem.

Josep Montes (Simó Zelador). — Presència silenciosa i serena.

Joan Duran (Judes Iscariot). — Crit i drama de la humanitat. Olesa? Esparreguera?... S a n t a Eulàlia!

Magda Tura (Magdalena). — Dolor. Penediment. Joia esclatant.

Josep Ciurans Arimany (Simó). — Diccio clara i se- gura. Gest imponent.

Pere Bonet (Fariseu). — L'home que mou el poble.

Tomàs Espel (Sacerdot). — Estampa vivent arran- ca del Sanedrí.

Enric Duran (Caifàs). — Veu poderosa. Record ines- borrrable d'interpretacions magistrals.

Pasqual Bigordà (Anàs). — Esperit de joventut! I en veure'l sembla com si fóssim 2.000 anys en- rera.

Josep Gol (Pilat). — Gest, veu i figura exacta de tri- bú romà.

Jaume Ciurans (Marcus). — Un romà autèntic. El pretori deuria ser així.

Enric Torras (Herodes). — Somriure acollidor als que arriben. Transformació inesperada i per- fecta a la Feixa.

Bartomeu Bassa (Aaron). — La figura precisa a l'hora de la gran interpellació a Judes.

Joan Dantí (Home ric). — Anima i estimul dels joves en un magnífic paper de vell.

Enric Barbany (Rufus). — Nervi. Creació d'un per- sonatge arrancat d'un carreró de Palestina.

Rosa Sans (Angel de Getsemani). — Veu consolado- ra en la llunyania de l'hort.

Miquel Cladellas, Enric Casabon. — Fan el miracle d'omplir la Feixa de les Olive- res amb multitud de soldats.

Francina Massagué (Portera). — La Passió pot fer-se mentre es pugui suplir qualsevol personatge, superant les dificultats i el dolor.

Montserrat Espinassa (Claudia). — Veu persuassiva i dolça que provoca el gran dubte de Pilat.

Anna González (Noia). — Crit punyent en la nit silen- ciosa. Qui no en restarà interpellat?

Margarida Bonet (Verònica). — La Verònica surt del poble i guarda el rostre de Jesús.

Pere Grañana (Cirineu). — L'home que no falla mai. Que ajuda sempre.

Anna Valls. — Gran joia del crit de la Resurrecció.

Poble: Homes i dones grans; joves i noies; nens i nenes. — Es impossible que pugueu veure l'es- tampa exacta d'una multitud jueva! Les túniques, el gest, els quadres plàstics, fan reviu- re a la Feixa de les Oliveres la vida de fa 2.000 anys. Que Déu us ho pagui!

Les Oliveres. — Record i presència de Getsemani.

Els grills. — Orquestra simfònica de la nit. De vega- des no deixen sentir la veu dels actors.

Els rossinyols. — Violins sorpresos vora el Crist.

Josep Ciurans Cabot. — Esforç que no es veu i dona seguretat a tothom.

Anna i M.ª Rosa González. — Si us hi fixeu, descobri- reu una petita llum en la foscor de la Feixa. Ningú es perdrà.

Salvador Ciurans. — Tècnic incansable. Autor del miracle dels colors.

Joan Cabot i Joan Espuña. — Sincronització perfecta del text amb la realitat ben enfocada.

Rosa M.ª Girbau i Carme Barbany. — La música a tò, que s'enllaça amb la gran simfonia de la nit.

Pere Ciurans Arimany. — Esforç gegantí d'un esce- nògraf autodidacta.

Sebastià Bonet. — Es cuida del foc amic, única es- perança dels primers anys.

Ester Massagué. — Transforma els santeulaliencs en personatges de l'imperi romà, afegint a la seva cara els milers d'anys d'història que facin falta.

Joan Casals, Josep Dantí, Joan Tura, Josep Vinyeta.

Les connexions, els altaveus, el transport i els treballs de paleta, juntament amb la gentilesa de Can Colom, cedint la «Feixa de les Oliveres» i l'ajuda tant valuosa de les empreses COVASA, CLADELLAS, JOAN DANTI, ISIDRE CASALS, VÍCTOR SALA i GENÍS PUIGDOMENECH, fan que sigui possible aquest espectacle únic al Vallès.

